

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ÖSTERBY BRUK, UPLAND. — FOTO. G. REIMERS, GEFLE

20:DE ÅRG.

DEN 3 AUGUSTI 1919

N:o 44

Foto. Framm, Karlstad.

Utsida: Bengt Sjöbergspåren.

Axel Dahlman

AXEL DAHLMAN.

TILL PORTPÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Det vore en intressant uppgift att undersöka i hvilken utsträckning Sveriges offentliga lif står i tacksamhetsskuld till de svenska läroverken. Någon närmare undersökning behöfves dock icke för att konstatera, att denna tacksamhetsskuld är mycket stor. Det är en lång rad lysande namn i Sveriges parlamentariska häfd, hvilka haft sin utgångspunkt i läroverkslärarens anspråkslösa bana: i det hänseendet är det tillräckligt att erinra om en Gunnar Wennerberg, en Carl och en Sixten von Friesen, en Carl Herslow, en Gustaf Fredrik Gilljam, en P. P. Waldenström, många andra att förtiga. Och i den kommunala häfden är namnraden för visso än längre. Hvad Sixten von Friesen betydtt för Stockholm och Carl Herslow eller Edvard Lindahl för Malmö, har i många mindre samhällen en motsvarighet, som blott varit mindre i ögonen fallande, därför att dessa samhällens inre lif icke i samma mån utspelats i riksoffentlighetens fullare belysning. Anmärkningsvärdt är härvid, ehuru det kanske vid närmare eftertanke finnes helt naturligt, att den stora insatsen i det allmänna i flertalet fall gått jämsides med en skolgärning utöfver det vanliga måttet. I särskild grad har detta också varit fallet i fråga om den man, hvars bild i dag återgifves på H. 8 D:s första sida.

Axel Edvard Dahlman är född i Karlstad den 8 juli 1854, samt son till kartografen Carl Edvard Dahlman och hans maka Hanna Aurora Elisabeth Tingvall. Efter mogenhetsexamen vid Stockholms gymnasium 1873 blef han student i Uppsala och aflade därtill filosofie kandidatexamen 1877 samt filosofie licentiatexamen 1884. Till hufvudstudium hade han valt de klassiska språken och det var på en latinsk afhandling om de romerska fäkttecken, som omnämnas af Livius, han år 1886 förvärfvade sig den kompetens, hvilken samma år jedde till hans öfverflyttande från extralärarebefattningen vid profärläroverket i universitetsstaden till lektoratet i grekiska och latin vid födelseortens allmänna läroverk. Rektor vid detta var då Teofron Sæve, hvars omfattande och lifliga allmänna intressen både smittade af sig på den nyutnämnda kollegan och banade väg för dennes befordran såväl inom läroverket som på den kommunala karriären. Sedan Sæve på hösten 1892 blifvit invald i första kammaren, vardt det Dahlman, som förordnades att upprätthålla rektoratet under hans frånvaro vid riksdagarna, tills 1895 det helt flyttades öfver i hans händer.

Trots läraregärningen och de många offentliga uppdrag, hvarom nedan mera skall nämnas, fann Dahlman tid att fortsätta sin vetenskapliga gärning. Så sent som 1898 ventilerade han i Uppsala en akademisk afhandling innehållande kritiska studier rörande Ciceros bref till Atticus, som inbragte honom den filosofiska doktorsgraden, och för skolornas bruk utgaf han icke blott 1889 tvänne af Ciceros filosofiska tal mot Antonius, utan äfven 1908 en del af Curtii historia om Alexander den stores bedrifter.

Härtill kommo talrika inlägg i tidskrifter och annorledes i pedagogiska spörsmål äfvensom pedagogiska studieresor snart sagdt hvarje år: till Tyskland, till Frankrike, till Italien och till Schweiz. Både inom läroverksstyrelsen och bland sina kolleger åtnjöt han också det största anseende som skolman. Af regeringen anlätades han sålunda för kommitté- och sakkunnigarbeten rörande lärareprovrens afskaffande, iör granskning af läroböcker i latin och grekiska, för afgifvande af förslag till undervisningsplan

för gymnasiet i latin och grekiska samt slutligen 1915 för omorganisation af undervisningen å gymnasie-stadiet. Under en lång följd af år innehade han vikarieförordnande som läroverksråd under större eller mindre del af sommarferierna. År 1901 var han en af grundläggarna af Tidskrift för Sveriges läroverk och 1909 hade han förtroendet att fungera som ordförande vid allmänna svenska läraremötet i Falun. Hvad i själva verket kanske än mera var: hans lärjungar stodo på samma sida i sin uppskattning af honom. Äfven de lärde i honom nämna en lärare af det rätta slaget: rättträdig och oväldig, respekterande deras egenart och därmed vinnande deras förtroende, på samma gång han införde den i forskningsarbetets elementar på ett sätt, som ingaf dem kärlek till detta.

Men bredvid skolmannen tog, som förut antydt, kommunalmannen ut sin rätt. Redan 1891 hade Dahlman invalts i såväl stadsfullmäktige som drätselkammaren och inom den förra korporationen, som han tillhörde i icke mindre än nära ett kvartsekel (1891—1914), avancerade han redan 1897 till vice ordförande samt 1904 till ordförande. I en följd af år var han tillika ordförande i stadsfullmäktiges beredningsutskott. Vidare invaldes han i Värmlands läns landsting, som han tillhörde 1904—10, samt i skolrådet, hvaraf han var ledamot 1902—07. Den, som vet, hvilken liflig utveckling Karlstads stad undergått under det sista kvartseket, och känner, huru liflig del Dahlman tagit i arbetet därpå, förstår bäst värdet för staden af att ha haft en personlighet med hans allmänanda och oegennyttia att tillgå. Icke nog härmed: han har ock blifvit stadens historiograf. Med anledning af stadsfullmäktiginstitutionens femtioårsjubileum utgaf han år 1913 en förtjänstfull redogörelse för "Karlstads stadsfullmäktiges verksamhet och stadens utveckling under de sista femtio åren". Och i praktverket "Sveriges städer" hade staden Karlstad också förmånen att (1914) blifva teknad af hans lika kärleksfulla som sakkunniga hand.

Äfven åtskilliga andra offentliga och enskilda uppdrag ha kommit på Dahlmans lott. Efter att i sex år ha varit suppleant i styrelsen för Riksbankens afdelningskontor i Karlstad blef han 1908 ordinarie ledamot af densamma och 1915 dess ordförande. Vidare har han varit inspektör öfver arbetareföreläsningsanstalterna i Karlstad från 1904 och ordförande i Värmlands naturhistoriska och fornminnesförening från 1907. I ett par år var han äfven studierektor vid Karlstads högre elementarläroverk för flickor.

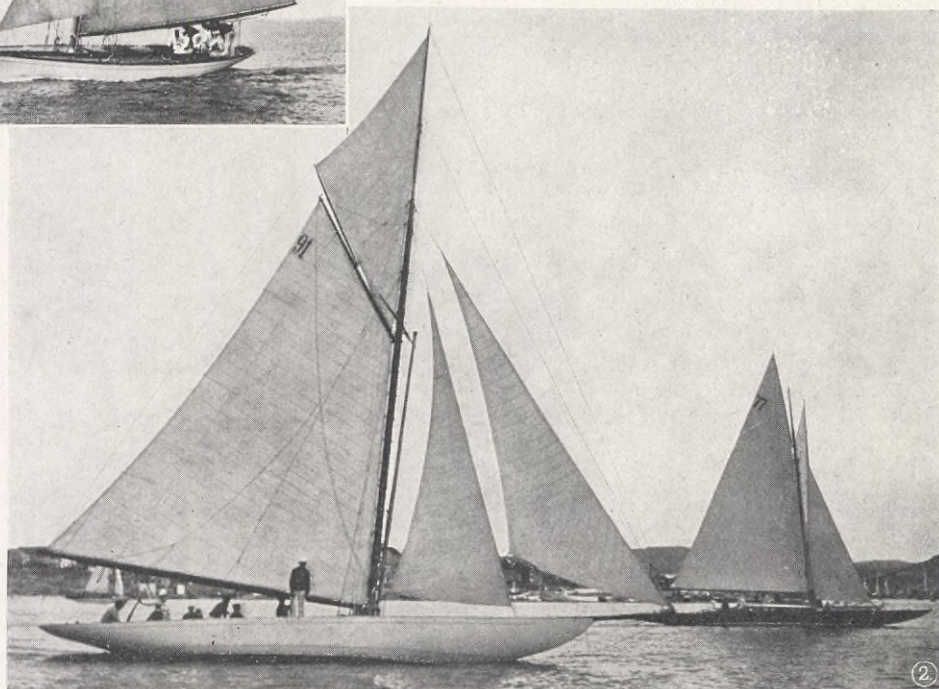
Då Dahlman vid vårterminens slut afgick från sin rektorsbefattning, bragte honom föräldrar och målsmän genom landshöfding Dyrssen en välförtjänt hyllning. I anslutning till det franska uttrycket "le courage de la nuit" framhöll denne, att den afgående rektorn utan hänsyn till föräldrarnes mening utdelat ros och ris åt lärjungarna så som han ansett dem förtjäna, men äfven, att denne själf varit med om att draga den tunga arbetsvagnen på ett sätt, som kunde gifva de citerade franska orden bokstafelig tillämpning på honom. För visso har Dahlman genom ett arbete både kvantitativt och kvalitativt öfver det vanliga måttet gjort sig förtjänt af en lugn och aktad lefnadsafton. Och dock vill man gärna hoppas, att han äfven därunder skall finnas beredd att skänka oss mera af sitt arbetes frukter. En nyligen af honom utgifven öfversättning ur den ciceronianska vältaligheten har gifvit oss ett smakprof på hvad han ännu kan skänka, som spånt förhoppningarna högt.

1. STIAN TIIS'
VACKRA NORSKA
10-M. R-JAKT.
"Kittys" medtäflare.

2. "KITTY" ; illhörig
herr H. Lindstrand,
Göteborg, och regattans segerrikaste jakt, Vid sidan om "Kitty" synes herr G. Kyntzells, Åbo, 75-kvm. skärgårdskryssare.

3. REGATTANS
VACKRASTE
START.
S. S. Æolus distanskappsegling å Vingabanan. Fjärde starten: "Madelon" skär startlinien på sekunden.

Fotos. Johansson, Gbg.

Göteborgs Kungliga Segelsällskaps och segelsällskapet Æolus' internationella och nationella regatta tog sin början lördagen den 12 juli med täflan om Svenska Seglareförbundets vandringspokal i 30-kvm-klassen. "Skärgårdskryssarepokalen" har förut två år i följd eröfrats af Segelsällskapet Æolus som därför äfven i år hade denna täfling om hand. Redan efter tredje seglingen hade Stockholmsbåten "Lill-Jo-Jo" tillkämpat sig segern. Den egentliga regattan tog sin början med S. S. Æolus distanskappsegling Långedrag—Särö den 16 juli. Carl Wijks vandringspris vanns af "Tertia" ivar Lignell.

Drakskeppspokalen vanns af "Nems" ägare L. Sjöstedt, hvilken eröfrade densamma till S. K. S. S. (Hr S. seglade i denna täfling på egen båt för S. K. S. S. räkning).

I täflan om Svenska Seglareförbundets Västkustpokal hafva "Gun" och "Kajsa" hvar sin seger, hvarföre om-

1. EN GAMMAL BEPRÖFVAD SEGLARE, "KAJSA", 75 kvm skärgårdskryssare, tillhörig herr I. Lignell, Göteborg.

2. DEN NYA SEGERRIKA 7-M. S-JAKTEN "TERTIA" tillhörig herr J. Lignell, Göteborg.

4. 40-KVM. SKÄRGÅRDSKRYSSAREN "MADELON" (X) tillhörig fröken Ingeborg Pineus, Göteborg, som med stor skicklighet och framgång deltagit i sommarens stora täflingar.

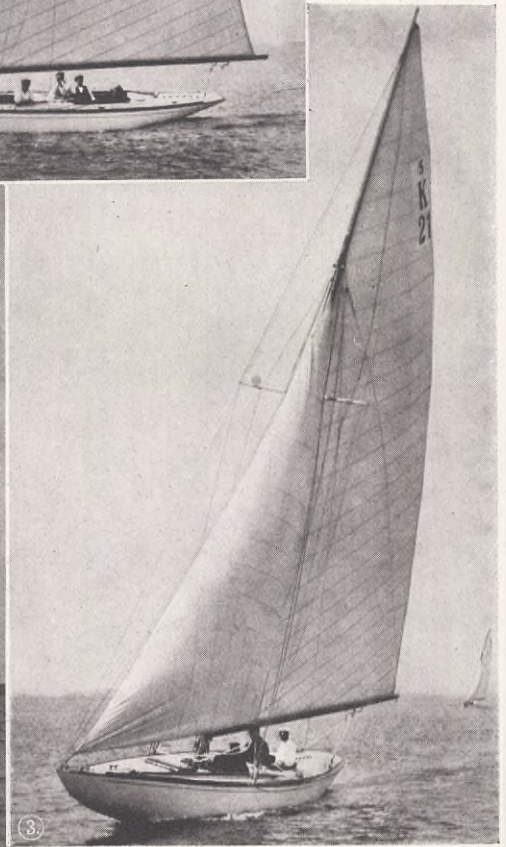
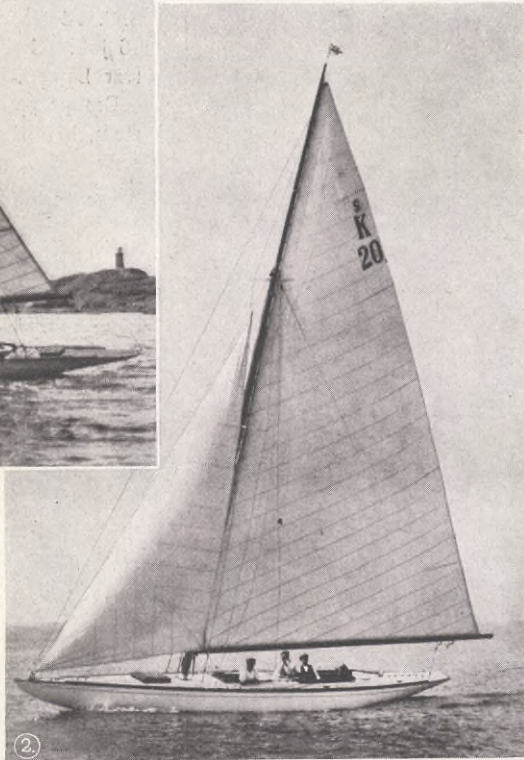
segling mellan dessa båtar kommer att äga rum efter "Guns" hemkomst från regattan i Danmark.

"Vingapokalen" vanns af "Marga III", Fredrik Forsberg, och Hamneskärsfyren af "Mimosa", Sven Sahlén, G. K. S. S.

"Kitty", ägare Harald Lindstrand, befann sig i teten i alla fem täflingarne och segrade överlägset mot sin rorske konkurrent Stian Tiis.

Af årets båda 7-meters S-jakter Gösta Dalmans "Trance" och Ivar Lignells "Tertia" visade den senare sig vara en mycket snällare seglare än t. ex. "Sphinx" fjol-årets enda svenska representant i den klassen.

3. DEN NYA 7-M. S-JAKTEN "TRANCE" tillhörig herr G. Dalmans, Göteborg.

De första internationella idrottsämningarna i Berlin efter kriget ägde rum den 17 juli inför c:a 5,000 åskådare bland hvilka märktes svenska sändebudet i Berlin frih. von Essen. Som anordnare stod Berliner Sportclub, på hvars bana täflingarna äfven försiggingo. Från Sverige hade infunnit sig en elittrupp idrottsmän hvilka i striden mot de utmärkta förmågor som från tysk sida uppstälts hemförde flera

1. SVENSKA DELTAGARE I DE FÖRSTA INTERNATIONELLA IDROTTS-TÄFLINGARNA I BERLIN.

Fr. v. Olsson, Nilsson, Appelgren, Thulin, Larsson och Jakobsson.

2. VID MÅLET I 4x100 METERSTAFETTLÖPNINGEN i hvilken svenskarne segrade.

Efter fotograf

3. DEN TYSKE LÖPAREN RAU segrar i 100 m. loppet med Appelgren, Malmö som andre man.

Källa: Bengt Skjerveport

Efter fotografier

Åsikon: Bengt Sjöberg

1. LARSSON, MALMÖ, SEGRAR I 800 M.-LOPPET.
2. THULIN, MALMÖ, SEGRAR I HÖJDHOPP.
3. SVENSKA MINISTERN I BERLIN, FRIHERRRE VON ESSEN, i samtal med löparen Nilsson.

synnerligen vackra segrar. I höjdhopp segrade sålunda Thulin, Malmö, med 1,84 m. och i 800-meterslöpningen Larsson, Malmö med en tid af 2,5 min. I löpningen på 100 m. inkom Appelgren, Malmö som tvåa och i 300 m. täflingen Jakobsson Malmö likaledes som tvåa. I stafettlöpningen segrade det svenska laget bestående af Appelgren, Ohlsson, Nilsson och Jacobsson.

Enligt meddelande i pressen komma *lyckönskningar per telegraf* att praktiskt taget försvinna då dessa populära lyckönskningstelegram hädanefter skola expedieras först efter affärs- och andra telegrafmeddelanden, hvilket är liktydigt med deras framkomst en eller ett par dagar försent.

I sig innebär denna ukas ett hårdt slag för den stora allmänhet som med anlitande af skarpsinne, uppfinningsrikedom och bekvämlighet så gärna aflåto sina: "Hjärtligaste lyckönskningar", "Tusen omfamningar till den unge åldringen", "Hurra för brudgum, hurra för bruden — Hade gärna kommit men var inte bjuden" etc. —

För dessa lyckönskningar återstår nu endast Postvägen — men den är ju så mycket längre och knaggligare. Ty telegramstilen är en helt annan sak än ett bref, och tvevelsutan kommer K. Telegrafverket att med sitt känslolösa ingripande ställa till en hel del oreda mellan personer som tack vare de enkla telegraftådarna höllos i kontakt, men som nu när dessa äro afklippta icke ha lika lätt att anlita K. Postverket.

Hur komma ur detta dilemma?

Jo, H. 8 D. har ett förslag. — Postverket kunde utgifva särskilda "Lyckönskingskort-bref", färdigfrankerade och försedda med ramteckning o. d. i samma stil som användts för lyxtelegram och som lämnar plats endast för en lyckönskan i telegramstil. Om sådant kort bref utstyras med smak och förståelse samt det hela sattes i gång *omedelbart*, skulle dessa "Önske-bref" bli populära lika säkert som lyxtelegrammen och än mer — ty de blefve ju billigare.

H. 8 D. tillägnar K. Postverket och allmänheten sitt lilla förslag. Red.

Efter en äfventyrlig färd till den mot bolsjevikerna kämpande ryska nordarmén öster om Jamburg i Ingermanland har i dagarna återkommit till Stockholm jur. stud. greve *Gösta Mörner*. Afresan från Stockholm ägde rum den 5 juli med den lilla 7-tonns ångslupen *Roman*, som afgick under lettisk flagg och färden ställes först till Reval. Vid framkomsten dit lyckades greve Mörner komma i kontakt med ryska nordarméns därvarande högkvarter och genom deras förmedling erhålla tillåtelse besöka östra kampfronten. I sällskap med ännu en svensk företogs så färden till Narva, som är ryska nordarméns huvudkvarter och där högsta befälet innehas af general Rodzianko, förutvarande general i ryska armén samt till själfva fronten vid Jamburg och stationen Molskowitzo. Enligt hvad greve Mörner efter hemkomsten meddelat finner sig i nordarmén äfven en liten svensk trupp, som ursprungligen bestod af 18 man, af hvilka dock en stupat och tre äro sårade. Dessa svenskar ha erhållit vitsordet om sig att vara förstklassiga stridsmän, hvilkas tapperhet och duglighet äro höjda öfver allt beröm och det svenska namnet i Estland har genom dem fått upprättelse för den fläck det fört erhållit genom ett antal tveitydiga äfventyres skandalösa uppträdande.

På det hela taget hade greve Mörner under sitt korta besök vid östfronten erhållit det gynnsammaste intryck af den kämpande ryska nordarméns beundransvärda ut-

Efter porträtt.

GREFVE GÖSTA MÖRNER, återkommen från en äfventyrlig färd till Estland.

hållighet och mod i deras strid mot all civilisations fiende — bolsjevismen.

*

Den 20—21 juli hade af idrottssammanslutningen "Trusten" i Stockholms Stadion anordnats *stora internationella täflingar*, i hvilka deltog samtliga våra segerrika Englandsfarare samt Norges och Finlands bästa idrottsmän. Danskarna hade däremot måst utebli på grund af de samma dagar pågående distriktsmästerskapstävlingarna i Danmark.

Tävlingarna inleddes första dagen med start för maratonlöpnig, hvilken vanns af G. Kinn, I. F. Thor, Upsala. I häcklöpnig på 110 meter inträffade det egendomliga resultatet att inte mindre än tre man blefvo första pristagare på fin tid. För öfrigt uppnåddes under de båda dagarna många utmärkta resultat och nytt svenskt rekord sattes i löpnig på 5,000 meter af R. Falk, I. F. Göta, som därmed pressade ned det förutvarande Zanderska rekordet med 3.2 sek. till 14, 54, 3 minuter. Äfven andra pristagarens på sträckan, göteborgaren G. Backman, tid var bättre än förutvarande svenska rekordet och tredje pristagaren A. Halstvedt, Tjalve, satte för sin del nytt norskt rekord. En märklig löpnig alltså.

De norska rekorden slogos för öfrigt under tävlingarnas gång tämligen tätt.

Nya sådana sattes på sträckan en engelsk mil samt i stafettlöpnig 4×100 meter.

IDROTTSAMMANSLUTNINGEN "TRUSTEN" ANORDNAR INTERNATIONELLA TÄFLINGAR Å STADION I STOCKHOLM. T. v. Marathontävlingens segrare, G. Kinn, I. F. Thor, Upsala. T. h. "Dödl lopp" i häcklöpnig 110 m. Fr. v. Norlin, Hultin och Wickholm, hvilka nådde exakt samma tid. — Pressfoto.

HÖGRE MILITÄRA UTNÄMNINGAR.

Efter porträtt.
O. E. NYGREN.
Nyutnämnd öfverste vid Generalstaben och chef för Landförsvarsdepartementets kommandoexpedition.

af landshöfding Malm, nedlades vid monumentet ett flertal praktfulla kransar af representanter för österrikisk-ungerska ministeriet, preussiska krigsministeriet, turkiska regeringen, Finland, Svenska Röda Korset, staden Haparanda o. s. v.

Monumentet, till hvilket ritningarna utförts af ingenjör Hebbel, Stockholm, är af svensk granit samt bär fyra minnestallor med

K. m:t har utnämnt till öfveradjutant och öfverste vid generalstaben öfverstelöjtnanten i staben chefen för krigshögskolan **O. E. Nygren**, hvilken samtidigt förordnats till chef för landförsvarsdepartementets kommandoexp. Till chef för krigshögskolan efter öfverste Nygren har af k. m:t utnämnts öfverstelöjtnanten vid Älfsborgs regemente **H. Wikner**, hvilken samtidigt utnämnts till öfveradjutant och öfverstelöjtnant i generalstaben.

Öfverste Nygren, som är född 1872 i Gäfle, blef 1892 underlöjtnant vid Helinge regemente, samt 1902 löjtnant, 1913 major och 1915 öfverstelöjtnant vid generalstaben. Åren 1915—18 var han souschef vid kommandoexpeditionen samt därefter chef för krigshögskolan.

Öfverstelöjtnant Wikner är född 1872 i Upsala. Underlöjtnant vid Upplands infanteriregemente 1894 inträdde han 1903 i generalstaben, där han under en följd af år varit chef för organisationsafdelningen, i hvilken egenskap han nedlagt ett betydande arbete i samband med den nya härordningen. År 1896 utnämndes han till öfverstelöjtnant vid generalstaben och 1917 vid Älfsborgs regemente.

*

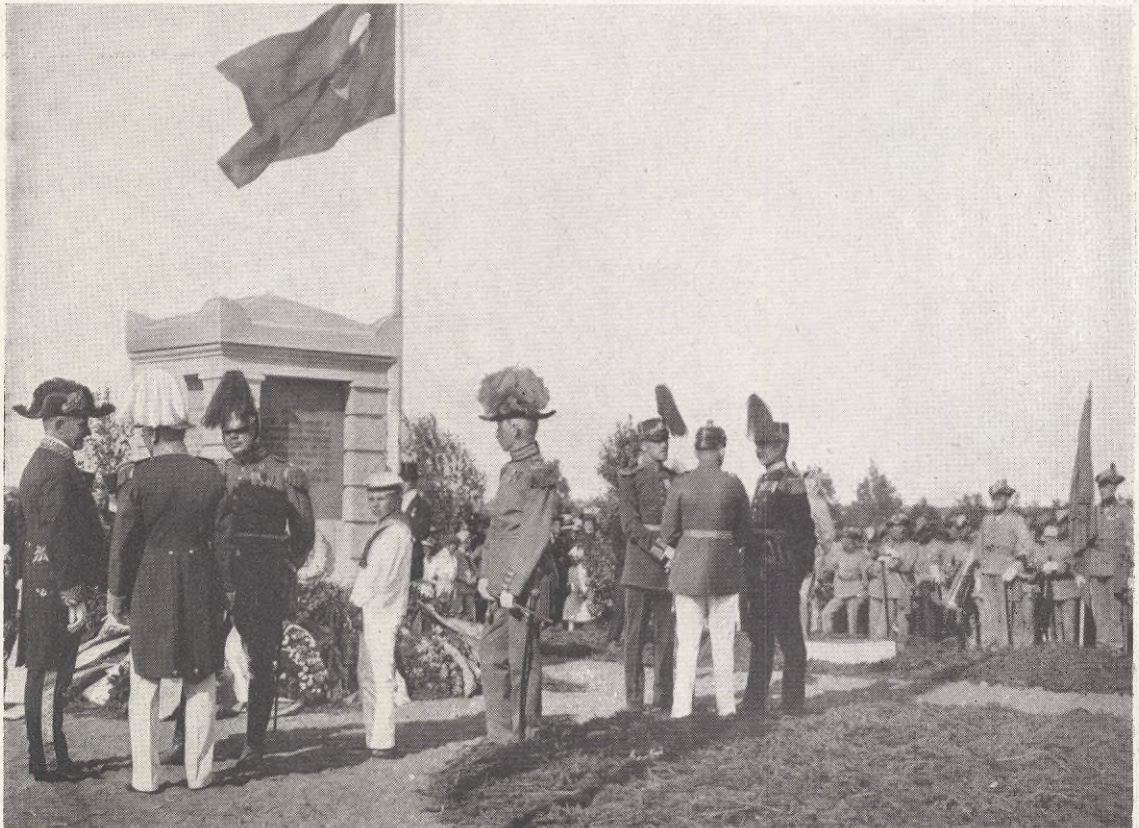
På **Haparanda kyrkogård** aftäcktes den 20 juli under stor högtidlighet det å därvarande invaldgraf resta krigarmonumentet, hvilket skänkts af Österrikisk-ungerska hjälpföreningen. Vid aftäckningen, hvilken öfvervars af stora människoskaror, paraderade en från Norrbottens regemente utkommenderad hedersvakt. — Efter aftäckningstalet, som hölls

en på svenska, tyska, ungerska och turkiska affattad inskription:

”1914—1918. Åt det ärorika minnet af 205 Österrikisk-Ungerska, 11 tyska och 2 turkiska krigare, hvilka offrat sina lif för fosterlandet. Fjärran från hemlandet, hvilket de hoppats få återse, måste de här jordas till evig ro.”

Efter porträtt.
H. WIKNER.
Nyutnämnd öfverstelöjtnant i Generalstaben och chef för Krigshögskolan.

AFTÄCKNING I HAPARANDA AF DET AF ÖSTERIKISK-UNGERSKA HJÄLPFÖRENINGEN RESTA KRIGARMONUMENTET öfver 205 österrikisk-ungerska, 11 tyska och 2 turkiska invalider. — Foto Green, Haparanda.

TRUPPERNA DRAGA GENOM ARC DE TRIOMPHE under oerhördt jubel från öfversködliga människomassor.

Därunder, t. v. MARSKALKARNE JOFFRE (närmast) och FOCH i spetsen för tåget; t. h.: MARSKALKEN SIR DOUGLAS HAIG, i spetsen för de brittiska trupperna.

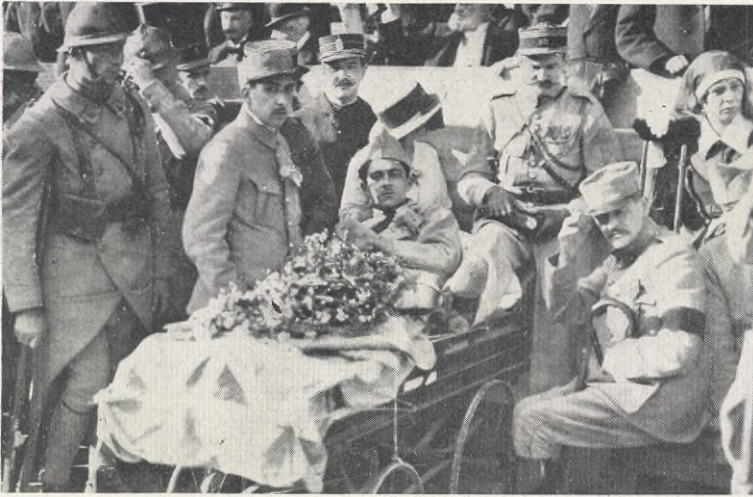
Paris firade den 14 juli segern med en rad fäster af sagolik prakt, oförglömliga äfven genom den starka patriotiska hänförelse, som därunder tog sig så gripande uttryck.

Högtidligheterna inleddes med en fäst till de för fäderneslandet stupades minne, vid Triumfbågen, vid hvars fot ett cenotafium rests. På monumentet syntes segerns gudinna, hvilken mot jorden utsträckte palmer såsom symboler för äran och minnet. Under natten till segerfestens dag den 14 juli badade den ifrågasvarande stadsdelen i ett haf af ljus från elektriska strålkastare och

Efter fotos.

Kilobé: Kom. A.-B. Besat Söfverparva, stam-

SEGERTÅGET I PARIS (se föregående sida). Blomsterhöljda invalider öse tåget.

bengaliska eldar. Rundt cenotafiet paraderade en hedersvakt officerare och soldater för att ära minnet af de fallna kamraterna, hvilka med offret af sitt lif möjliggjort segern. Under aftonens och nattens lopp defilerade högtidligt stämnda, oöfverskådliga människomassor förbi grafmonumentet. Då president Poincaré på morgonen den 14 juli anlände till Place de l'Etoile voro Clemenceau, ministrarne och de båda marskalkarne Foch och Joffre samlade vid cenotafiet, förbi hvilket rörde sig ett tåg af tusentals invalider, hvilka med militärmusik i tåten defilerade genom triumfbågen. Mängden hyllade dem med hänfördt jubel och president Poincaré hälsade dem i det tacksamma fäderneslandets namn. Efter invali-

Nedanstående bild.

KISTAN Å ANHALTER-STATIONEN I BERLIN.

Efter fotos.

derna marscherade de i segertåget deltagande trupperna fram under triumfbågen. Foch och Joffre redo sida vid sida iförda eklöfsgalonerade kepis samt med marskalkstafvar i händerna. Vid deras åsyn utbröto folkmassorna i jublande lefverop hvilka icke ville tystna. Efter marskalkarne framskredo delegationerna för de ärekrönta allierade arméerna, mottagna med ovationer af folkmängden. Närmast dem kommo marskalk Pétain samt generalerna Castelnau och Bertelot, likaledes hälsade med stormande hänförelse. Segertåget afslutades med truppernas defilering för marskalkarne på Place de la République.

STOFTET EFTER DEN I BERLIN D. 13 JULI SKJUTNE FRANSE SERGEANTEN MANNHEIM FÖRES TILL PARIS. — GENERAL SYLVESTRE och ententekommissionen mötas för att mottaga kistan, vid hvilken den franske generalen höll ett sorgetal. Som bekant har tyska regeringen af marskalk Foch blifvit ålagd utöfver den skyldiges bestraffning ersätta den skjutnes familj 100,000 francs samt till franska staten utbetala en million francs i upprättelse.

En fransk sergeant Paul Mannheim, som uppehöll sig i Berlin, råkade då han den 13 juli tillsammans med en kamrat promenerade på Friedrichstrasse i ordväxling med några tyska soldater. Det kom till handgripligheter och en af de tyska soldaterna afsköt ett skott, som träffade Mannheim i halsen. Den sårade ägde dock kraft att fly från platsen men efterattes och nedstacks. Understatssekreteraren i tyska utrikesdepartementet von Haniel afiade omedelbart ett besök hos spanska ambassadören i Berlin, hvilken alltjämt tillvaratager de franska intressena därstädes, och uttalade sitt djupa beklagande af det förefallna.

Efter fotografier.
DEN STORA RHENBRON MELLAN MANNHEIM—LUDWIGSHAFEN öppnas högtidligen af det franska militärkommandot vid blockadens upphäfvande. De första trafikanterna passera den flagg- och guirlandprydda bron.

Blockaden mot Tyskland upphäfdes den 12 juli i öfverensstämmelse med ett af de allierades högsta råd föregående dag fattadt beslut. Vid blockadens upphäfvande blef af- vett samfärdseln fri mellan den högra och vänstra Rhenstranden, hvilken senare förut hållits afspärrad af ententetrupper. Vi återgifva en bild från Mannheim i Baden vid det tillfälle då den stora bron, hvilken förbinder staden med Ludwigshafen på andra sidan Rhen, befriades från taggtrådsspärren och öppnades för trafik. Redan på förhand hade på högra Rhenstranden en väldig människomassasamlats, hvilken vid spärrens borttagande störtade öfver bron till andra Rhenstranden för att där inköpa lifsmedel och andra nödvändighetsvaror. Bron var vid tillfället rikt smyckad med franska fanor.

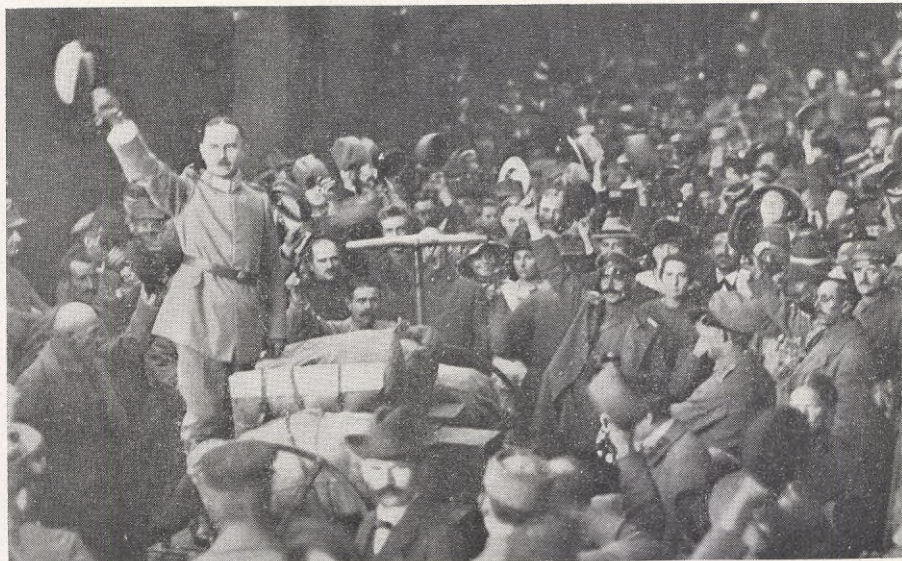

Till bild å sid 704.

Den 24 juli afreste en affärsdelegation från Stockholm till Reval för att undersöka möjligheterna för ett återupptagande af de förutvarande svensk-estländska handelsförbindelserna.

Delegationen består af estländske konsuln i Stockholm direktör Otto Wallén i Aktiebolaget Svensk import, hvilken enligt uppgift varit så godt som den enda svenska firma, som under den senare tiden arbetat på estländska marknaden, samt vidare direktör E. Nylander i Exportföreningen, kontorschefen i samma förening G. Bolander m. fl. — Initiativet till resan har utgått från konsul Wallén.

DEN PROKLAMERADE MEN FULLSTÄNDIGT MISSLYCKADE INTERNATIONELLA DEMONSTRATIONSTREJKEN I BERLIN afsedd att utgöra en protest mot ingripande mot sovjetregeringen i Ryssland.

Efter fotografi.
DE TYSKA KRIGSFÅNGARNE från orientfronten vid Odessa och i Kaukasus återkomma till Syd-tyskland efter en lång och äfvenlyrlig hemresa af engelsmännen under månader in'ternerade i Saloniki.

Med Ejnar Hedeman bortgick en af de bästa i landets yngsta författargeneration. Han debuterade i en tid, då diktningen här hemma och väl i hela Europa befann sig i en vågdal. Det stora kriget låg som en mara öfver all andlig verksamhet; Skönlitteraturen bestod mestadels i tröst artisteri, omväxlande med krigsskildringar af reportage- eller förkunneisekaraktär. Att under dessa förhållanden debitera med en novellbok med motiv från kriget var tvifvelsutant ett vågstycke. Men det fanns något i Ejnar Hedemans noveller "De yttersta dagarna", som räddade dem undan bokanmälnarnas genomslitsdom. Här fanns artistens lyhördhet ifråga om stil och ämnets afgränsning, men tillika ett utpräglat sinne för fabel och handling, en ungdomlig respekt för diktens rörliga lif. Novellen blef för honom aldrig en vacker bagatell i ord, utan

FÖRFATTAREN EJNAR HEDEMAN.
F. 1894. † 12 juli. En af H 8. D. och dess läsekrets högt skattad skönlitterär medarbetare i vår tidning. — Efter porträtt.

Båda böckerna skildra det bohuslänska kustfolket i hvila och värf och äro utarbetade efter en bestämd plan. Kustlandet, det är bryggorna och sjöbodarna, ungdomen i lek och vållig färd i lotsbåtar och öppna kostersnäckor, de gamla, som lagt upp efter långfärder och fiskeresor. I "Hällarnas Folk" åter träder fiskläget mera i bakgrunden, här skildras det hårda arbetet ute på sjön, spelet med höga insatser vid garn och vad. Karaktärerna bli mera komplicerade, livvets kamp och brådska lämna icke rum för idyllen. Ute på sjön gäller det lif och bröd, och i hamn pågår handels spel om vinsterna från havet.

Hvad som mest fånglar i dessa böcker är den intima karaktärstiken af människorna. Hedeman går lyckligt fri från imponerad naturskildring, lyrisk förtydning inför storm, klippor och sjöfågels död mot en insöad fyrilampa. Lika afgjort bryter han mot den gängse litterära föreställningen om västkustbon som en högtidlig havets stinn, en otillgänglig allvarsman. Utifrån sedt är det här nämnda betecknande. Naturen är imponerande, skön och hemsk,

ett stycke lif på snabba vingar. I "De yttersta dagarna" är denna snabbhet ett karaktäristiskt drag. Det är feber och oro i människornas blod. Lifsstämningen inför kriget återges i ett intensivt språk, växlande efter skildringens art, och nästan alltid stilsäkert målande mänskiska och miljö.

Redan före debuten hade Einar Hedeman i dagspressen och litterära tidskrifter publicerat en hel del skisser och berättelser, och H. 8. D. har vid ett par tillfällen meddelat bidrag af hans hand. En af novellerna i "De yttersta dagarna" infördes först i H. 8. D., där den erhöill pris i den litterära pristäfflingen härom året.

Sommaren 1918 utgaf Hedeman tvänne nya novellböcker, "Kustlandet" och "Hällarnas Folk", den senare dock till sin komposition på gränsen mellan novell och roman.

Efter porträtt. Kallad. Högst 20/versparre. DANSKONSTNÄRINNAN TOINI ÖSTER. F. 1882. † 20 juli.

GOSSEN ÅKE KRUSE, som den 13 juli blef öfverkörd och dödad af en bil i Mölle. Foton tagen några timmar före olyckan.

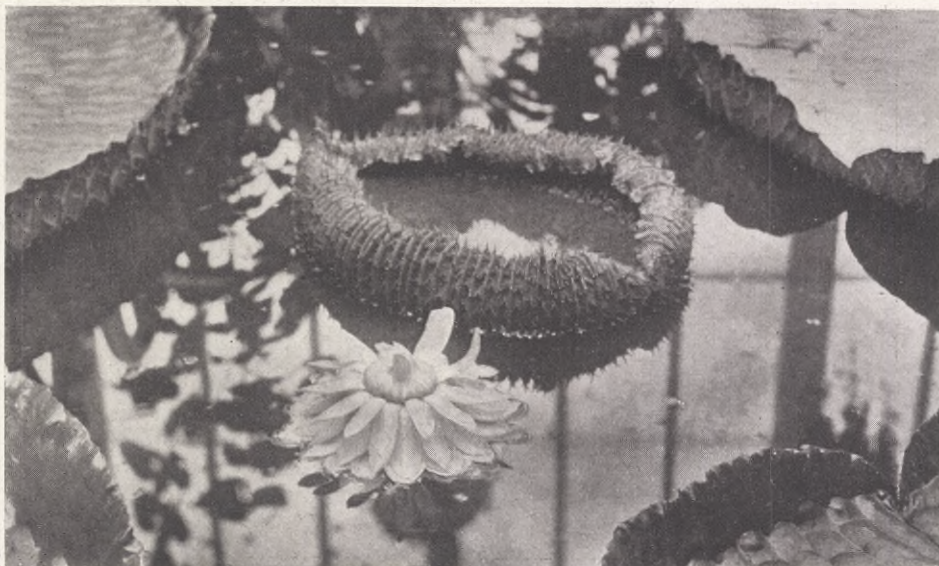

Foto. Backlund, Göteborg

"VICTORIA REGIA" blommande i Göteborgs Trädgårdsförenings växthus.

Klubbets Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Skåne - Gbg.

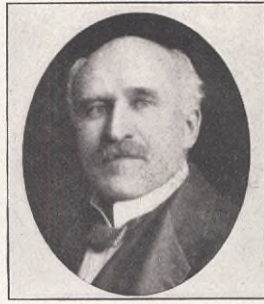
men infödingen tänker icke på detta. Därför få icke yttre fenomen spela någon roll i berättelsen. Bohuslänningens misstro och karghet mot främlingen är ett yttre drag. Hedeman har velat ge skildringen inifrån, och därför blir människoframställningen trovärdig, och hvad mera är, sann. Förf. har lefvat bland sitt folk och känner det. Och då han dessutom ägde den fabuleringsförmåga, utan hvilken en aldrig så sann typskildring blir död som dikt betraktad, skulle han helt visst lyckats i sin plan att i romanens form skildra det bohuslänska fiskarfolkets öden och verk genom tvänne århundraden. Men döden korsade planerna. I hans litteratur.

Fortf. sid. 702.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

G. E. LEWENHAUPT.
Grefve. Godsägare.
Västerås. 70 år 31 juli.*

H. L. F. LAGERCRANTZ.
Envoyé. — Wirsbo,
60 år 29 juli.*

A. EKMAN.
Landshöfding. — Mariestad
50 år 2 aug.*

E. SSON FLACH.
Godsägare. — Broberg.
50 år 3 aug.*

P. E. RETTIG.
Öfverste. — Gefle.
70 år 2 aug.*

A. T. C. GYLLENKROK.
Friherre. Kommandör. — Stock-
holm. 60 år 29 juli.*

A. M. A. VON ECKERMANN.
Marinöfverdirektör. — Stoc-
holm. 60 år 1 aug.*

C. E. N. MARTIN.
Öfverste. — Stockholm.
60 år 31 juli.*

R. S. BRUZELIUS.
Hofrådsråd. — Malmö.
50 år 4 aug.*

K. A. LINDBLOM.
Rektor. — Stockholm.
50 år 4 aug.*

K. J. SON MARK.
Direktör. — Göteborg.
50 år 4 aug.*

A. LARSSON.
Direktör. — Bollnäs.
50 år 20 juli.*

ERIK LEWENHAUPT. Stud. 70, elev v. Ultuna landtr. inst. 71—72; inneh. Geddeholms o. Aggarö fideikommissgenömd i Vestmanl. i Nämndeman 92—17, led. af Komm.-nmd. kyrkoråd, ordf. i styr. f. länets häst-afvelsfören., led. af styr. f. Västmanl. landtmäns centralfören. Led. af Riksd. F. K. 92—11; led. af lagutsk. 01—04, suppl. i Bankutsk. 93—95, i konst.-utsk. 96—1900, led. af tillf. utsk. 1900. Statsrevisor 04—05.

HERMAN LAGERCRANTZ. Ulijn. v. Svea art.-reg. 81, afsk. 89; ingick sistn. år i Frälsningsarmén för hvars svenska afd. hjälpporgan. han inläste stor förtjenst. Vistades några år fr. 96 i Indien i armén i och f. organisationsuppdrag der. Inköpte v. återkomsten i hemlandet 99 Wirsbo bruk o. anl. der nya verkstäder m. m. samt ing. som deleg. i olika bruksföretag. Led. af teleg.-styr. o. jernv.-styr.-komm. 06—07. Envoyé i Washing- ton 07—10, minister i Köpenh. under underhandl. om Östersjö- o. Nord- sjötrakt. Styr. led. i ett stort antal ekonom. företag. Biograf. o. helsid.- portr. årg. XV:52.

AXEL EKMAN. Disp. o. verkst. dir. v. a.-b. Finspongs styckebruk 93—17, sdn sistn. år landshöfd. i Skarab. län. Led. af Riksd. A. K. 03—17; led. af sersk. utsk. 08, statsutsk. sdn 09, v. ordf. 12, ordf. 17; Riksgäldsfullm. 12—17, v. ordf. der samt i Kon. Sv. Stadshypotekskassa, led. af jernv.-styr. organkomm. '6, v. ordf. 16. Biograf. o. helsid.-portr. årg. XVII:21.

ERIK FLACH. Ung. fr. högre landtr. inst. v. Ainarp 93, egen; egend. Broberg, Österg. l., sdn 06. Ordf. i komm.st. sdn 09, v. ordf. i kyrkost.- styr. ordf. o. verkst. dir. i a.-b. Brobergs cementfabr.; styr. led. i hushålln. gille o. led. af tingsh. styr. Befälh. f. landstormsomn. sdn 09; innehar Skytteförb. förtj.med. i guld.

EDVARD RETTIG. Ulijn v. Hels. reg. 72, öfv.ljtn v. Västerb. reg. 02, afsk. 04, öfverste i an 11. Ordf. i Gefle. l. skogsv.-veterinär o. sparb.-styrelser samt i länets skytteförb. o. Gefle friv. skarpsk. fören. Ordf. mest. i St. Johannislögen Polstjernan; ordf. i Sv. R. Korsets 13. distr. Led. af hush. sällsk. förvaltn. utsk., Sv. landstfören. centr.förb. öfverst; inneh. Sv.

landstfören. förtj.med. i silfver o. Gefle. skytteförb. o. Gefle friv. skarpsk. fören. förtj.med. i guld. På sin tid led. af stadsfullm. o. landsting. Styr. led. i Stockh. handbanks afsk.kontor, i Korsnäs sågva.-b.

AXEL GYLLENKROK. Ulijn v. Flott. 82, kommandörkapt. 03, chef å korv. Saga i utl. farv. 06—07, chef å pansarb. Wasa 10, å Oscar II i utl. farv. 11—12, chef f. Flott. Göteborg. 12—13 o. 14—16. Kommandör i Marinen 16. Chef f. Marinstab. organ. afd. 08—16, ordf. bl. sakkunn. ang. skeppsgosseutbildn. 12—16, afsk. o. kommandör i Flott. res. 17. Besiktn.-man v. Flott. stat i Stockholm 18.

AUGUST VON ECKERMANN. Aig. ex. fr. Tekn. högsk. M. 80, fr. Ecole d'appl. du Genie mar. i Cherbourg 81, anst. v. varf i Skottl., Engl., Grekl. o. Turki. t. 82—87; u.ing. v. Mariningstat. 88, ing. 98, marinöfvr. af 2. gr. 06, öfverdir.ass. i Marinöfvervalt. ing.afd. 07—09, chef f. ing.dep. v. Flott.-stat. i Karlskr. 09, tf. marinöfvrdir. o. ch. f. Mariningkåren samt chef f. Marinöfvervalt. ing.afd. 14. Led. af komm. f. utredn. rör. Flott. varfs i Karlskr. utvidgn. o. modern.

NORE MARTIN. Ulijn v. F. Göta art.reg. 80, kapt. v. A. Svea art.reg. 96, öfv.ljtn i an 08, v. Smål. art.reg. 12, öfverste i res. 13—15. Styresman f. Åkers krutbruk 92—05; flittygmäst. 05—15.

SOMMAR BRUZELIUS. Stud. '87, hofr.ass. 91, hofr.fisk. i Skån. hofr. C1, hofr.ass. 92, hofr.råd der 06.

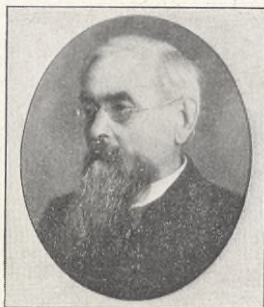
ALGOT LINDBLOM. Stud. 89, fil. lic. 03, adj. v. Katarina realsk. i Stockh. s. å. rektor v. Jakobs realsk. der sdn 10. Led. af Engelbr. förs. skolor. 16, led. af dir. f. stadens undervisn.verk sdn 18. Ordf. i Sv. Fosterl. ungdomförb. 17—18. v. ordf. i Sv. Flaggas sdn 18 o. i Sv. Flaggans Dag 19, Skolungd. skyttefören. sdn 16, Ålandsförb. sdn 18, Förf. åtsk. arbeten bl. a. Verldspanorama 18 samt tidn.upps.

KNUT MARK. Delegare i den stora fabriksfirman Johansson & Carl-ander (Gamlestadens fabr.-a.-b.) i Göteborg. Var under en lång följd af år o. till dess han af egen verksamhet nödgades afgå, en af stadens mest

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

M. G. RETZIUS †,
F. d. Professor. — Stockhol.
F. 42. † 21 juli.*

H. L. MALMBERG †.
V. Hjäradshöfd. Fil. D.r.
Stockhol. F. 48. † 19 juli.*

W. WINGÅRDH †.
Skeppsklarerare. — Helsing-
borg. — F. 58. † 20 juli.*

Porträtt till veckans Porträttgalleri

höra vara af möjligast sena
datum för att införas.

Uppgifter till porträtt

höra ansluta sig till frågefor-
mulär från redaktionen. Sär-
skildt påpekas nödvändigheten
af att alla förmån angitvas,
med tilltalsnamnet helt ut-
skrifvet och understruket.
Förbiseende härutinnan ut-
sluter biografi.

Porträtt och biografi

Införas efter begäran från Re-
daktionen, som också bär kost-
naderna. Förslag emottagas
gern.

betydande kommunalmän: led. af stadsfullm. 12 år, led. af drätselkamm. omkr. 20 år (ordf. i dess 2. atd.) o. samma tid led. af spårvägsstyr. (dess ordf.); några år kyrkofullm., led. af kyrkonmd. o. dess kassaförvalt. samt led. af arbetsförm. styr. Fortf. led. af styrna f. Göteb. museum o. stads-
ens handtv. bygn. Styr.-led. i Göteb.—Borås jernv. a-b. och i Borås—
Alivesta jernv. a-b.

ANDERS LARSSON. Trävaruhandl. i Bollnäs. Styr.-led. i däv. bank-a-b.
N. Sveriges atd.-kont. i Bollnäs 12, led. af styr. f. a-b. Stockh. hand.-banks
af.-kontor där 14, dess ordf.

GUSTAF RETZIUS †. Stud. 60, med. dr. 71, doc. i anatomi v. Karol.
inst. 71, e. o. prof. i histol. där 77, prof. i anat. 89—90. Därefter verksam
som privatlärare i hufvudstaden. Har som en af vårt lands främste veten-

skapsmän emottagit ett utomordentligt stort antal utmärkelser inom den
vetenskapliga världen. — Hänvisa till biografi o. helsidesporträtt årg.
XII: 32 samt till senare porträtt jämte biografi nedskrifven af prof. Emil
Holmgren i årg. XIX: 2.

HARALD MALMBERG †. Stud. 69, fil. dr. 75, hofr.ex. 77, v. hfd. 79, efter
ett flertal olika förordn. stadsnot. i Stockh. rådhr. 87, sterbhusnot. i för-
myndskamm. 96. Innen. rådmansförordn. i Stockh. under mer än fyra år.

WILHELM WINGÅRDH †. Etabl. 79 agenturaffär i Helsingborg, hvilken
under årens lopp utvidgats o. nu omfattade en betydande skeppsredere-
förelse. Verkst. dir. o. styr. ordf. i det af honom 98 stift. rederi-a-b.
Neptunus. Halvriomb f. Helsingborgs distr. o. repres. f. Lloyds Underwr.
i London sdn 91. Har med en betydande donation samt enskild välgö-
renhet utöfvat en afsevärd filantropisk verksamhet.

Forts. fr. sid. 700.

terära kvarlätningskap finnes dock en bohusslänsk roman, hvars ut-
gifning har emellertid ville dröja med, tills det större arbetet
blifvit färdigt. Härjämte efterlämnar han en novellsamling med
franskt motiv, som torde utkomma i höst.

Den kända framstående konstnärinnan och danslärarinnan frö-
ken *Toja Öster* afled den 21 juli på Sofiahögen i Stockholm
efter ett med mod och undergifvenhet buret svårt lidande.

Född 1882 ägnade sig fröken Öster åt studiet af plastisk dans
och blef efter åttjutten undervisning hos Anna Behle elev hos
Dalcroze, bland hvars mäst begåfvade och framstående lärjungar
hon räknades. Det blef dock icke som utöfvande danskonstnär
inna fröken Öster efter hemkomsten till Sverige 1915 kom att
företrädesvis verka; det blef i stället åt dansundervisningen hon
förmåligast kom att ägna sitt intresse och sin kraft. Hennes
högt skattade verksamhet som danslärarinna har varit förlagd
till Anna Behles plastiska institut, som genom hennes nu timade
bortgång förlorar en af sina främsta krafter. Rikt begåfvad,
varmhjärdad och ädelsinnad sörjes den i förtid bortryckta utom
af anförvandter och elever äfven af en stor vänkrets.

Den 13 juli inträffade vid Mölle hafsbad en synnerligen beklaglig
olyckshändelse i det en nioårig gosse *Åke Kruse*, som till civil-
ingenjör Amos Kruse i Stockholm, blef påkörd af en bil och
ögonblickligen dödad. Olyckan synes ha vållats genom upprö-
rande vårdslöshet af bilens ägare och förare vid tillfället, skepps-
redare O. Hillerström i Helsingborg. Bilen kom nämligen kö-
rande med en hastighet af öfver 50 km. i timmen, gaf inga sig-
naler och hade trots att klockan var närmare half tio på kvällen
och regnsligt väder rådde, inga lyktor tända. Den lilla gossen,
som befunn sig i sällskap med sina föräldrar och systrar samt
några andra badgäster, gick vägen framåt på högra sidan och fångades,
ehuru vägen på detta ställe är 6—8 meter bred, af den bak-
ifrån kommande bilen, som ej heller kunde stanna på mindre än
20 meters afstånd från olycksplatsen.

Skeppsredare Hillerström har nu af den omkomne gossens för-
äldrar ställts inför alternativet att genom en donation till skolo-
fiskoloniverksamheten undgå rättsligt ansvarsyrkande från deras
sida.

Till bild å sid. 700.

En i Göteborgs Trädgårdsförenings växthus befintlig "*Victoria
regia*" har i dagarna blommat och därvid tagits i betraktande af
ett stort antal intresserade blomstervänner. Denna växt, bekant
äfven under namnet "blommornas drottning", hvilket den erhållit
på grund af sina ofantligt stora blad och praktfulla blommor, är
känd sedan början af 1800-talet, då några forskningsresande på-
träffade exemplar däraf i sumptrakterna vid Amazonfloden. Försök
att sända växten lefvande till Europa blefvo resultatlösa, men 1849
lyckades man i botaniska trädgården i London uppdraga planter af
frö, hvilka öfversändts i vattenfyllda flaskor. Sedan denna tid
halva ex. af "*Victoria regia*" funnits i Europas större botaniska
trädgårdar, bland hvars härligaste prydnader växten alltid räknas.
I Göteborgs Trädgårdsförening fanns åren 1862—63 i ett
särskildt drifhus en blommande *Victoria regia*. Det nu i blom-
ning varande exemplaret inplanterades förra året i det stora växt-

husets varmbassäng, men har icke blommat förrän nu. Blom-
ningen sträckte sig endast öfver ett par dygn. Under dagen var
blomman sluten, men öppnade sig mot aftonen och stod fullt
utslagen under natten därvid spridande omkring sig en utsökt
vällukt. Färgen, ursprungligen bländande hvit, gick vid blom-
ningens slut öfver i rosenröd.

Till bild å sid. 704.

Den 20 juli afgick från Stockholm till Riga en privat hjälp-
expedition, omfattande tre fartyg, den svenska ångaren Aron på
520 ton samt motorskonarne Saga och Vinda på hvardera ungefär
120 ton, de båda sistnämnda hemmahörande på Åland, under
ledning af direktör S. E. Hemberg i Aktiebolaget Ost i Stock-
holm. Förutom direktör Hemberg medföljde på expeditionen
bland andra lettiska ministern i Stockholm, Grosswald, lettiska
utrikesministern Zigrifrids E. Meierovics och grosshandlare Rolf
Paulin.

På expeditionen medfördes varor, hufvudsakligast lifsmedel från
lifsmedelsnämnden till ett sammanlagt värde af 2 millioner kronor.
Färden beräknades ta inalles tio dygn och ställdes först till
Windäu där minlots tages ombord.

Går expeditionen lyckligt torde de planerade Rödakorsexpedition-
erna bli öfverflödiga, i annat fall återstår endast att söka få dem
förverkligade.

Lettiska republikens utrikesminister, doktor Sigfrids A. Meiero-
vics, har passerat Stockholm på genomresa till sitt land efter att
ha närvarit vid fredskonferensen i Versailles. Beträffande lettiska
statens yttre och inre förhållande för närvarande meddelade mi-
nister Meierovics under uppehållet i Stockholm att landet numera
är så godt som fullständigt befriad från främmande inkräktare
och att man hoppas med snaraste kunna påbörja återuppbyggan-
det af allt hvad kriget raserat och sköflat. Frågan om Lettlands
erkännande som själfständig stat torde på fredskonferensen få
sin slutliga lösning i samband med det planerade bildandet af
ett Nationernas förbund.

Slutligen framhöll också minister Meierovics att man hoppas
des att för framtiden få träda i allt närmare förbindelser med de
skandinaviska länderna och speciellt Sverige, i afseende på hvilka
förbindelser man afsåge inte blott de kulturella utan också de
ekonomiska. Intresset härför torde också vara synnerligen stort
inom svenska finanskretsar.

För öfverresan till hemlandet begagnade sig minister Meiero-
vics af den ofvan nämnda hjälpexpeditionen.

Yrkes- och Amatörfotografer

äro välkomna med

nya, vältagna landskaps-
eller genrebilder - - -

lämpliga för vare sig den stora bilden ät omslaget
eller för den mindre vignetten ät hvarje häftes
första sida. — Ersättning vid antagande. - - -

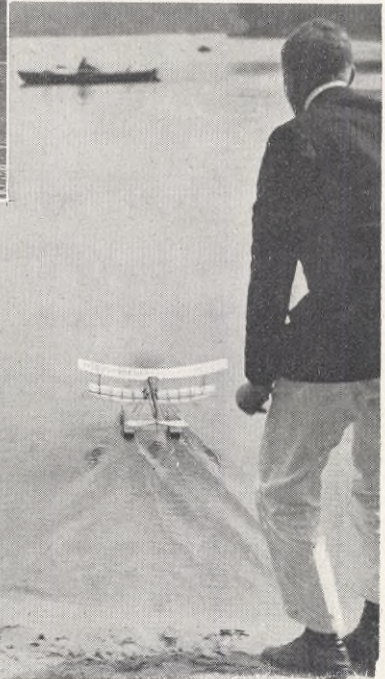

TÄFLING MELLAN TYSKA HYDRO-
PLANMODELLER:

Öfverst: Starten

Därunder, t. v.: En lyckad modell;

t. h.: Två kraftiga, med gummiband
drifna hydroplan.

Efter fotografier.

Kliches Kern. A.-H. Lemm. Sjöförsvarsskolan, Skövde Ög.

Vid Enhörna Varis- och Transport-A.-B:s utställning i Strömparterren demonstrerades den 22 juli en lifräddningsflotte af svensk uppfinning, konstruerad och tillverkad vid Edvard Källströms båtvarf i Oskarshamn. Flotten, som samtidigt kan bära 30 personer, är afsedd att komplettera utrustningen på speciellt passagerarfartyg, är tillverkad af 10 mm. tjock furu med oljad segelduk spänd utanpå och genom vattentäta skott delad i tolf afdelningar hvarför den icke kan sjunka äfven om en läcka skulle uppstå. Närmast har den utseende af en jättestor lifräddningsboj med bottnar inuti själfva ringen.

Flotten, som redan är i bruk på en del af ångfartygsaktiebolaget Gottlands ångare, tillverkas också i en mindre storlek, afsedd att bära sju personer. Den kommer med säkerhet att visa sig vara af synnerligen stor betydelse vid inträffande sjöolyckor.

Pressfoto. EN SVENSK LIFRÄDDNINGSFLOTTE AFFROFVAS I NORRSTRÖM.
Afsedd för 30 personer.

Text
å
sidan
699.

ÅNGAREN "KALEVIPOEG" SOM AFGÅR TILL REVAL med en affärsdelegation i spetsen för hvilken står estländske konsuln i Stockholm direktör Otto Wallén (i porträttmedaljongen.

Pressfoto.

Vidstående bild: DEN PRIVATA HJÄLPEXPE-
DITIONEN TILL RIGA under
ledning af direktör S. E. Hem-
berg. — Å vår bild fr. v. Di-
rektör S. E. Hemberg, expe-
ditionens initiativtagare; Let-
tiska republikens utrikesmi-
nister d:r Z. A. Meierovics
samt dess minister i Stock-
holm Grosswald.

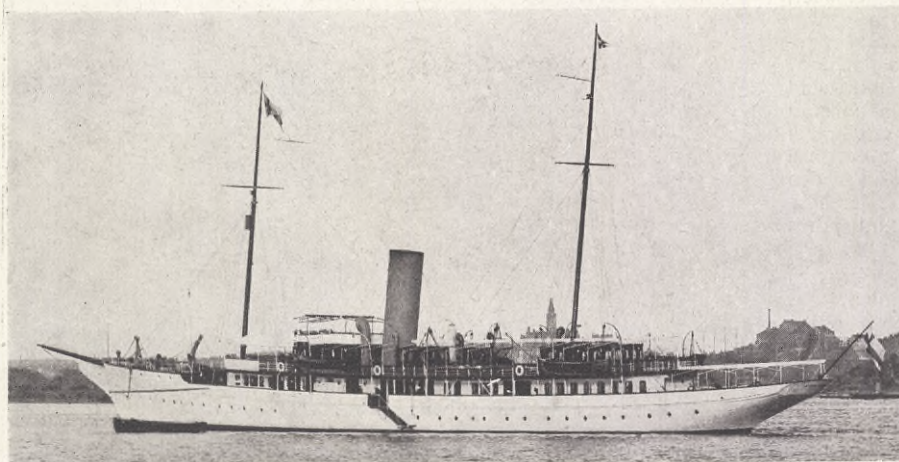
Foto. Ellquist, Stockholm.

Nedanstående bild:
KAMMARHERRE HJALMAR
LINDERS ståtliga ånglust-
yacht i Stockholm.

Foto.

Den 19 juli anlände till Stockholm från England via Malmö en ståtlig finsk ånglustyacht, tillhörig den bekanta mångmillionären och mecenaten, kammarherre Hjalmar Linder. Det eleganta fartyget, som har amerikanskt ursprung och de sista åren varit i engelsk ägo, mäter 516 netto registerton och har 53 mans engelsk besättning. Den 23 afgick ångaren åter med sin ägare ombord till Malmö.

INNEHÅLL: Rektor Axel Dahlgren (biografi och helsidesporträtt). — Författaren Einar Hedeman †. — Dankonstnärinnan Toja Öster †. Expeditionerna till Riga och Reval. — Segerfästet i Paris. — Aftäckt invalidmonument. — Göteborgsregattan. — Sport. — Veckens porträttgalleri.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller o villkorligt förbud.